

PROGRAM

VICTORIA TEATRET.

FREDERIKSBERGGADE 1 KØBENHAVN

Under Det aarlige Udsalg

byder „Frea“ sine Kunder
store reelle Fordele ved Køb
af udrangerede Varer samt

■ ■ ■ 10 % Rabat ■ ■ ■
paa alle kurante og fejlfri Varer.

„Frea“ er altid reel!

Vesterbrog. Nr. 40
— v. det nye Teater. —

Har De Tandpine brug **Chr. V. Mendes**
berømte Dentin à 45 Øre.

Chr. V. Mendes Haarfarver ere de mest be-
nyttede; ere uskadelige, styrker Haaret, gør det blødt
og **gør 10 Aar yngre.**

Tilbered selv Deres Likør, Cacao, Caloric, D. O. M.
osv. osv. lig ægte.
Kronprinsensgades nye Materialhandel, 9.
Chr. V. Mende — Cand pharm.

A/s Sygeforsikringen af 1908
København

tegner **DAGPENGEFORSIKRINGER**

Sygdoms- og Ulykkestilfælde.

Billigste Præmier.

Hovedkontor: Colbjørnsensgade 3.

TELEFON VESTER 2650.

April 1912

DET BLAA BLOD.

Mimisk Drama i 3 Akter.

I Dramaet medvirker udelukkende Kunstnere fra
Det kongelige Teater.

UDFØRELSE:

Fru Elna Jørgen Jensen f. Lauesgaard.

Herr Robert Schyberg.

Frk. Gudrun Houlberg.

Herr Valdemar Møller.

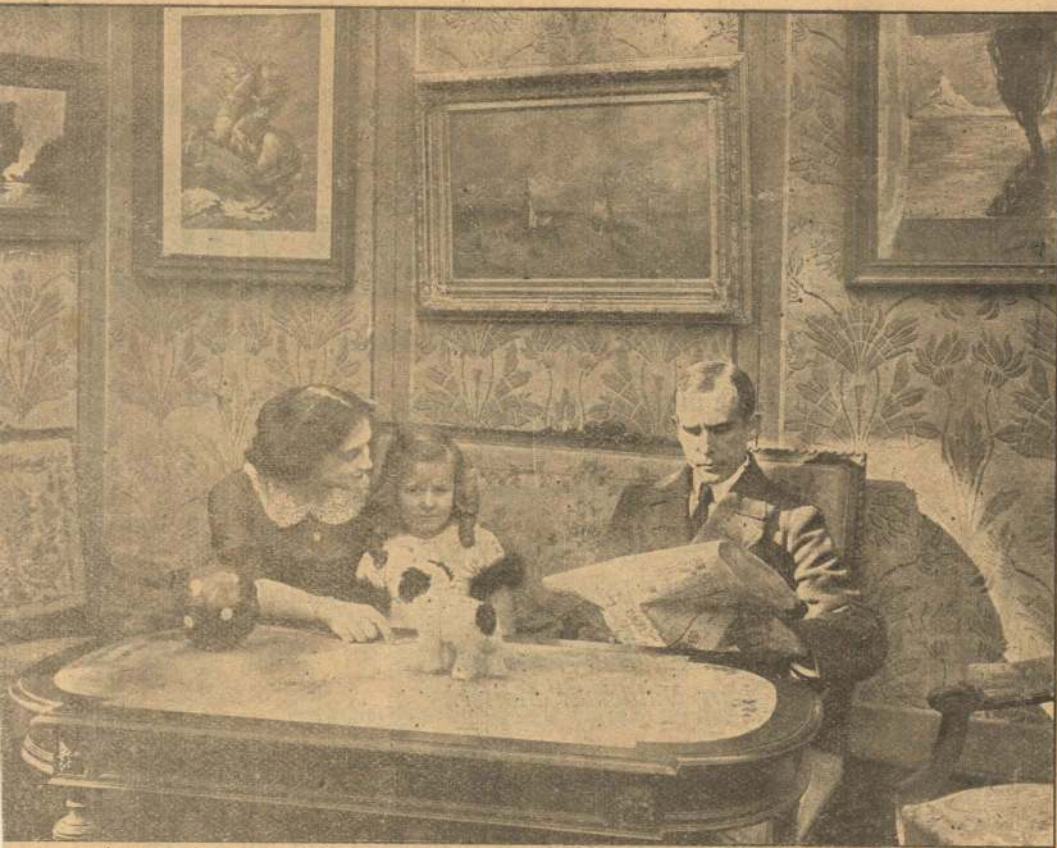
Grev Ove Sparre har efter en stormfuld Ungdom slaaet sig til Ro i København, hvor en lille Stilling i et Ministerium sikrer ham en beskeden Eksistens.

Hans Veninde, Eva Lange, med hvem han har et Barn, bor hos ham og styrer hans Hus. Dels af Magelighedshensyn, og for en Del ledet af Aristokratens Uvilje mod at ægte en borgerlig, har Ove Sparre undladt at legitimere sit Forhold til Eva, men da han elsker hende og omgiver hende med al den Hygge og Komfort hans ret heskedne Midler tillader, saa slaar hun sig til Ro, haabende, at han snart vil lade sig lovformelig vie til hende.

Ove Sparre er en Brodersøn af den gamle hovedrige Godsejer Grev Siegfried Sparre, men han har aldrig gjort sig Haab om, at arve noget efter ham, da han ikke har nydt nogen Velvilje af sin velstillede Slægtning. Men da Døden nærmer sig den gamle slægtstolte Grev Siegfried Sparre, der i mange Aar har levet en Særlings Liv i sit pragtfulde Slot, ser

han bort fra sin Uvilje mod Brodersønnen; i sit Testamente bortgiver han hele sit Gods og Formue til Ove Sparre, Slægtens Ejendom bør ikke splittes eller komme paa fremmede Hænder thi Grev Siegfried har altid sat Hensynet til Familienavnet over de rent personlige Følelser.

For den gamle Greve har der aldrig eksisteret nogen Eva Lange, han har ikke anet hendes Tilværelse, og selv om han havde kendt hende, havde han næppe forandret den Klavsul i Testamentet, der paabød den ny Ejer til Gyldholm at indgaa et standsmæssigt Parti, thi der havde endnu ikke været nogen

Skraabjælke i Sparrernes Vaaben, ingen „ufødt“ havde vovet at trænge sig ind i det adelige Hus.

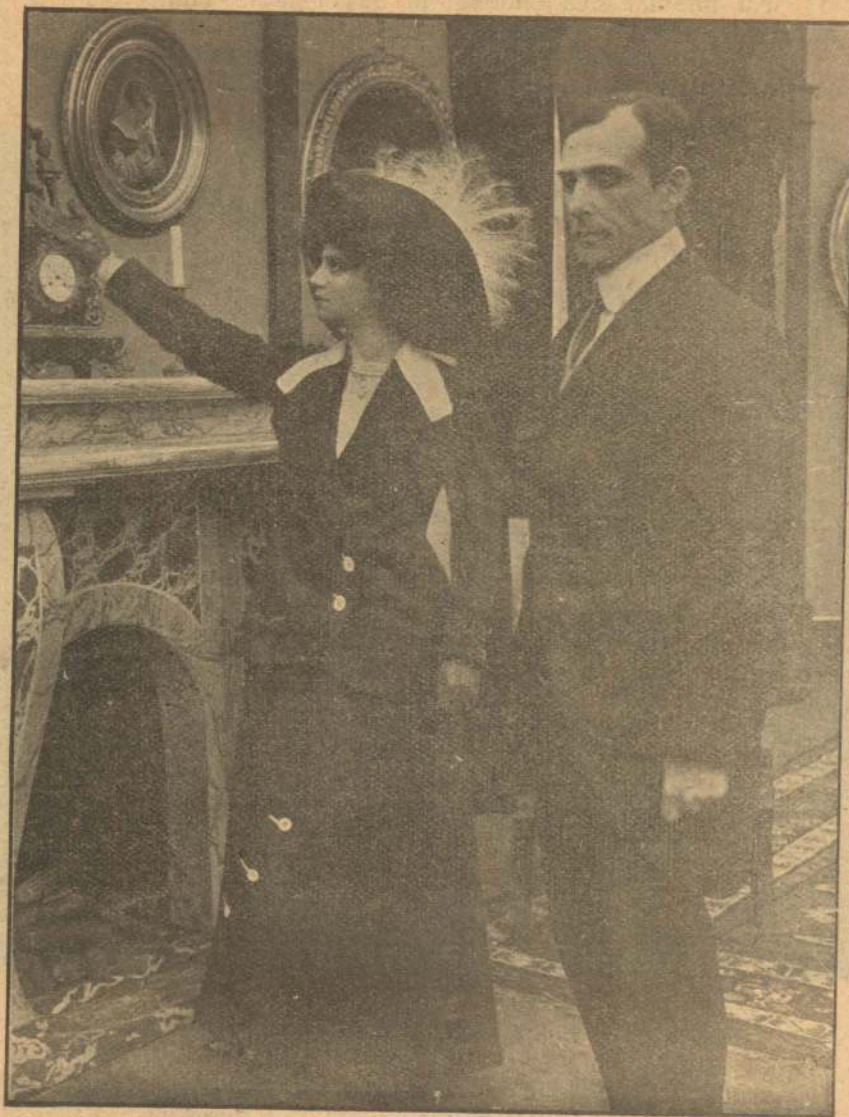
Da Grev Sparre døde faa Dage efter, at han havde underskrevet Testamentet, kom de følgende Begivenheder bratte og uventede over Ove Sparre.

Han maatte rejse fra København, forlade sit Hjem, Eva, sit Barn, og foran laa der en Fremtid, der vel var lys, men som dog rummede mange ubehagelige Muligheder.

Thi forlangte Testamentet ikke, at han skulde indgaa et standsmæssigt Parti og bryde med Eva?

Ganske vist havde den gamle Greves Ønske ikke nogen

juridisk Gyldighed, men Ove Sparre kunde dog ikke helt frigøre sig fra de skrevne Ord. Han forsøgte mange Gange at slaa dem hen, men uden Held. Og da Slotspræsten, den gamle Greves ældste og fortroligste Ven, havde lagt ham Hensynet til Slægtens Ære og stolte Traditioner paa Sinde, saa fattede han snart en Beslutning og ophævede gennem et koldt og for-

retningsmæssigt Brev ethvert Forhold til Eva, hans mangeaarige Veninde, hans Barns Moder.

De forandrede Forhold ved Ove Sparres Rejse havde fyldt Evas Sind med megen Uro, hun havde haft mange Forudanelser, og dog kom Meddelelsen hende som et Tordenslag.

Hun vilde ikke tro — turde ikke tro.

Nogen Tid er forløben; Eva sørger i København og Ove Sparre indretter sit nye Liv paa Gyldholm.

Han har stiftet Bekendtskab med Godsejer v. Lützen og dennes smukke Datter. Hendes friske Ungdom har gjort et dybt Indtryk paa den unge Godsejer. Han benytter enhver Lejlighed til at komme sammen med hende, og paa en Jagt, han har arrangeret, frier han til hende og faar hendes Ja.

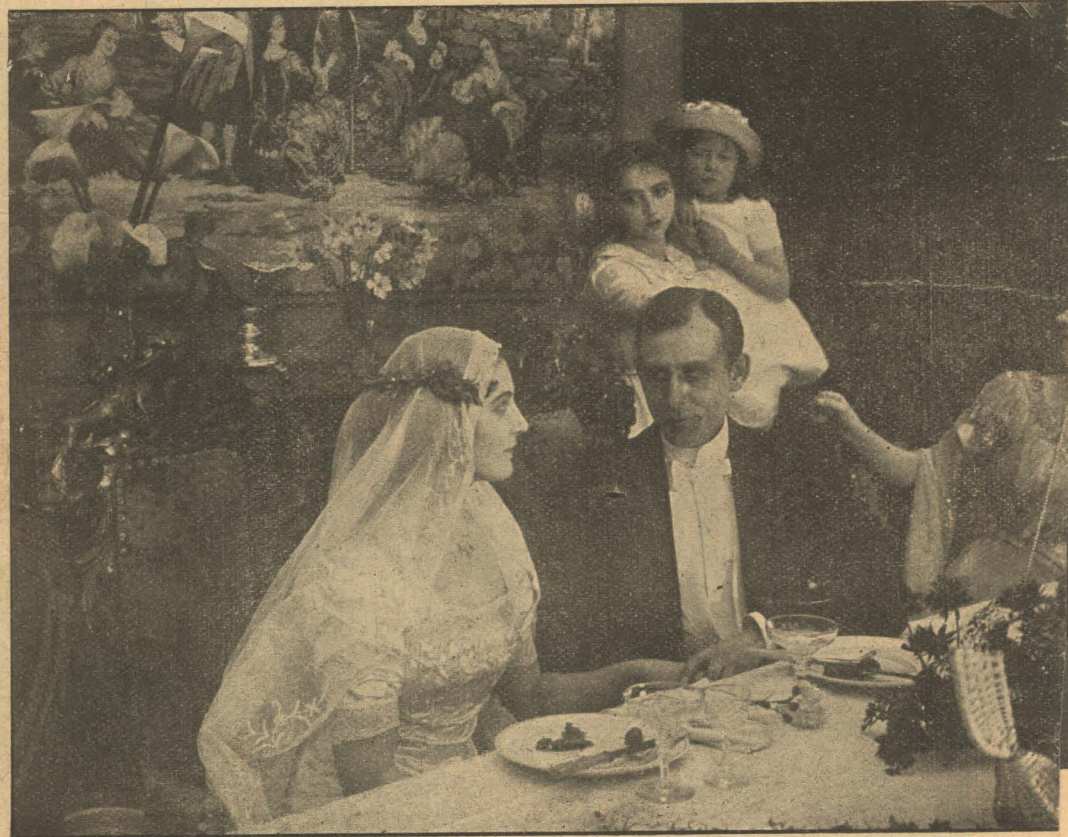
Nu forstaaer Eva endelig, at alt er tabt. Hun taber Besindelsen over Forræderiet og rejser til Godset.

Herude overrasker hun Ove Sparre med sin Kæreste, og det kommer til et bevæget Opgør mellem dem.

er bleven skuffet; der, hvor hun før mødte Kærlighed, slaar kolde Ord hende i Møde.

Hun har smykket sig til Fest; der er Blomster i hendes Haar, Blomster paa hendes Bryst; men hendes store, smukke Øjne lyser med en uhyggelig Glans, og hendes Ansigt er hærgnet af Taarer.

Middagen er i fuld Gang. v. Lützen, Brudens Fader, holder en Tale, der morer det oprømte Selskab. Da staar Eva og hendes Barn i Salen, og al Tale og Munterhed forstummer brat. —

Eva bebrejder ham i heftige Ord hans Løftebrud, og hendes Harme over, at hun er blevet svigtet, kender ingen Grænser.

Hun forlader hurtigt Slottet med sit Barn, knust af den Sorg, der har truffet hende.

Tre Maaneder er gaaet — der skal være Bryllup paa Gyldholm. Mellem alle de glade, feststemte Mennesker, der paa Bryllupsdagen samles i det gamle Slot, er der ingen, der har bemærket en bleg, hvidklædt Kvinde, der den hele Dag har løbet sanseløst rundt i Slottets Park.

Det er Eva — Smerten har overvældet hende — hun er vanvittig nu. Lige til det sidste Øjeblik har hun haabet, men

»Jeg kommer! — — Jeg kommer!« raaber hun, og hendes Stemme høres over hele det store Rum.

Hun føres bort — ned i Forhallen, men her river hun sig løs fra Tjenerne, der har bragt hende ned, og styrter bort — ud i Natten.

Barnet bliver tilbage, thi Tjenerne har mærket, at Eva er sindssyg, og ingen tør betro Barnet i hendes Hænder mere.

Det hele er gaaet hurtigt, men Bruden og Gæsterne har forstaaet alt, og der finder en bevæget Tilstaaelse Sted mellem Ove Sparre og hans Brud.

Endnu en Gang vender Eva sine Øjne mod Slottet —

medens Dansen gaar i Riddersalen trænger hun derind, og alle stivner i Rædsel. Ingen kan gribe hende, ingen kan naa hende Eva danser, en vanvittig, hvileløs Dødsdans. Vanvidet er i hendes Øjne, hun forstaar intet, begriber intet mere; hun vil kun ét — danse. Et kort Nu, saa styrter hun død om, omsluttet af Ove Sparres Arme. Han er overvældet af mod-

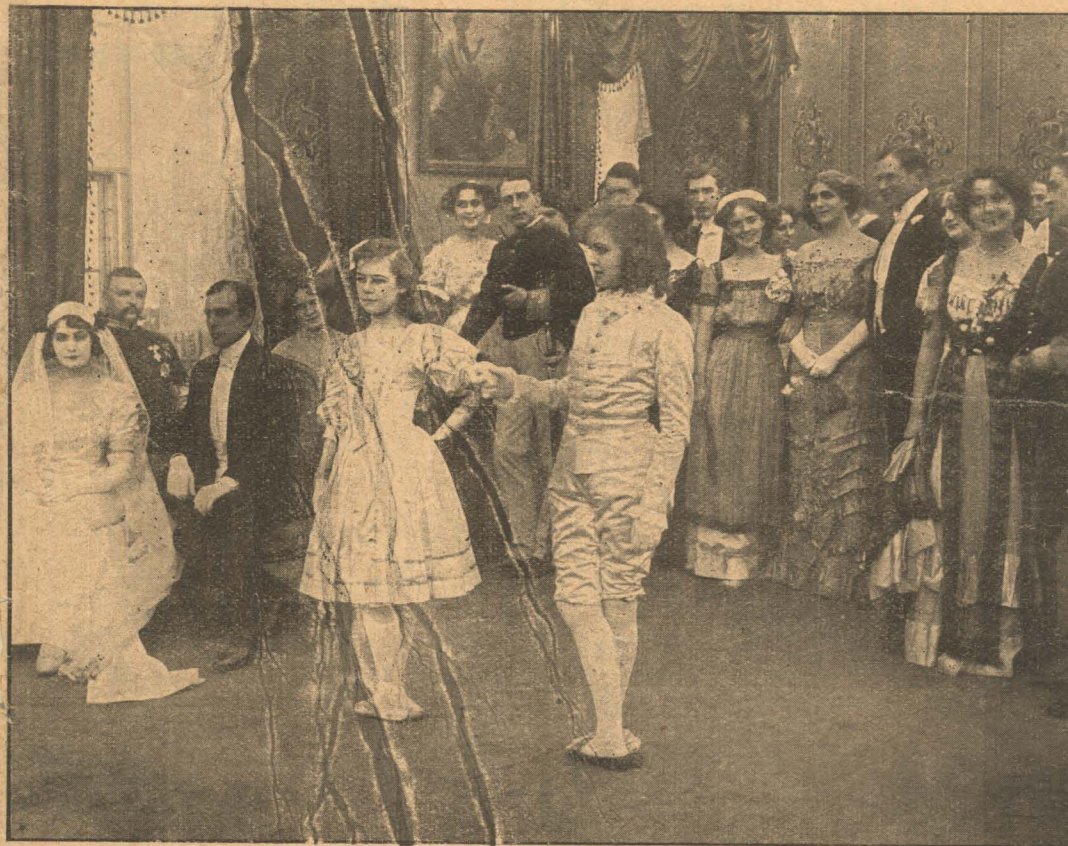
stridende Følelser, af Anger og Smerte, og medens Gæsterne hurtigst muligt trækker sig tilbage, føres Ove Sparre af en usynlig Magt til Evas Leje, hvor han hulkende synker om.

Oprørt i sit Inderste vil Bruden forlade Slottet; hendes Sorg og hendes Vrede er større end hendes Kærlighed i disse Øjeblikke; ingen kan holde hende tilbage.

I Forhallen finder hun imidlertid Ove Sparres Barn — og hendes Fader gaar bort alene.

Hun faar Medlidenhed med den moderløse; maaske forstaar hun ogsaa, at hun før har dømt for haardt, og at der i ethvert Menneskes Liv er Tildragelser, som kræver Overbærenhed og Forstaaelse

Hun tager det lille, forskræmte Barn paa Armen og ven-

der tilbage til sin Mand, der dybt rystet har trukket sig tilbage.

Han stirrer paa sine Ahner paa Væggen — det blaa Blod — Rigets Stormænd — men hvad har han ikke selv maattet give. Sin rolige Lykke, sin Veninde, og nu ogsaa sin Brud, alt har han mistet.

Da vender hans Hustru tilbage med hans Barn, og han forstaar, at han ikke er forladt og ene, men at Livet endnu har meget at give ham.

Lad Deres elektriske Anlæg
forsikre hos:

**Elektrisk Lampe- og
Lednings Forsikring.**

Vi paatager os al Risiko for
saavel

**Lys- som Motoranlæg
for en billig Præmie.**

Ring til 9305. Forlang Tilbud.

AFBETALING.
Elegante Herreklæder, færdige og efter Mål, moderne Damekoste- mer efter Maal.
„Blitz“, St. Pederstræde 18. Kun 1ste Sal.

**Skandinavisk
Skotøjs-Magasins**

**Fodtøj
er bedst.**

**Nordens største
Skotøjsetablissement.**

AAGE HANSENS BOGTRYKKERI

NØRREGADE 16

TELEFON BYEN 1647

☐☐ ☐☐ Anbefaler i fineste Udførelse til billigste Priser : ☐☐ ☐☐
Alle merkantile Bogtrykarbejder, Kataloger, Bogarbejde,
Prislister, Ugeblade, Tidsskrifter, Regninger og Meddelelser
Specialitet: Illustrationsarbejde og Farvetryk. Korteste
Leveringsfrist.

Det blaa Blod

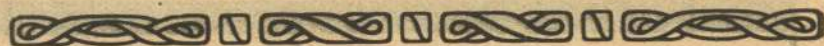
Mimisk Drama i 3 Akter

I Dramaet medvirker udelukkende Kunstnere fra

Det kongelige Teater

Hovedrollen udføres af

Fru Elna Jørgen-Jensen

f. Lauesgaard,

Herr Robert Schyberg,

Frk. Gudrun Houlberg,

Herr Valdemar Møller,

alle ved

„Det kgl. Teater“ i København.

Hr. Richard Jensen.	Frk. Grethe Ditlevsen.
- P. S. Andersen.	- Emilie Smith.
- Walt Rosenberg.	Fru Gyrithe Hansen.
- Carl Merrild.	Frk. Vanda Mathiesen.
- Rasmus Ottesen.	Fru Bertha Seemann.
- Georg Bertelsen.	Frk. Agnes Hansen.
- Chr. Borgen.	- Fanny Andersen.
- Osvald Hansen.	- Laura Møller.
- Hugo Bruun.	- Helga Smith.
- Ejnar Rosenbaum.	- Hartvig.
- Paul Huld.	- Ragnhild Christensen.
- A. Luther.	- Ellen Fischer.
- Ove Petersen.	

1. Akt:

1. Grev Ove Sparre, Eva og Barnet.
2. Et lykkeligt Samliv.
3. Den gamle Grev Sparre.
4. „Tilstanden er haabløs“.
5. Den gamle Greve, Lægen og Hus-hovmesteren.
6. Testamentet.
7. Mod Døden.
8. I Ahnegalleriet.
9. Arving til Gyldholm.
10. Den nye Ejer overtager Godset.
11. „Bevar Slægtens Traditioner“.
12. Et Offer til Navnet.
13. Vi maa skilles.
14. Et farligt Brev.
15. Eva modtager Brevet.

2. Akt:

16. Godsejer Lützen og hans Datter.
17. En Visit.
18. Grev Ove Sparres Jagt.
19. Selskabet samles.
20. Over Stok og Sten.
21. Den gamle Historie.
22. Frieriet.
23. Jagten er endt.
24. De Forlovede.
25. Fortiden vender tilbage.
26. En Sky forbi Solen.
27. Var det hende . . .

28. I Grev Sparres Arbejdsværelse.
29. „Hvorfor har Du forladt mig?“
30. Forstødt.

3. Akt:

31. Hos Eva.
32. En frygtelig Efterretning.
33. Sindssyg.
34. „Jeg er Bruden“.
35. I Bryllupshuset.
36. Udenfor Slottet.
37. Gæsterne gaar tilbords.
38. Et jaget Vildt.
39. Festtalen.
40. „Jeg kommer - Jeg kommer“.
41. Eva paa Slottet.
42. Den Vanvittige viser sig.
43. Panik.
44. Den dødblege Brud.
45. Eva flygter - men Barnet bliver tilbage.
46. Et Opgør mellem Brud og Brudgom
47. Flugten gennem Skoven.
48. Dansen gaar . . .
49. Eva nærmer sig.
50. Brudedansen.
51. Balsalen tømmes.
52. Evas Død.
53. Ove Sparre mister alt . . .
54. . . . Men hans Hustru og Barn kommer dog tilbage.

Det blaa Blod.

Grev Ove Sparre har efter en stormfuld Ungdom slaaet sig til Ro i København, hvor en lille Stilling i et Ministerium sikrer ham en beskeden Eksistens.

Hans Veninde, Eva Lange, med hvem han har et Barn, bor hos ham og styrer hans Hus. Dels af Magelighedshensyn, og for en Del ledet af Ariostokratens Uvilje mod at ægte en borgerlig, har Ove Sparre undladt at legitimere sit Forhold til Eva, men da han elsker hende og omgiver hende med al den Hygge og Komfort, hans ret beskedne Midler tillader, saa slaar hun sig til Ro, haabende, at han snart vil lade sig lovformelig vie til hende.

Ove Sparre er en Brodersøn af den gamle hovedrige Godsjer Grev Siegfred Sparre, men han har aldrig gjort sig Haab om at arve noget efter ham, da han ikke har nydt nogen Velvilje af sin velstillede Slægtning.

Men da Døden nærmer sig den gamle slægtstolte Greve, der i mange Aar har levet en Særlings Liv i sit pragtfulde Slot, ser han bort fra sin Uvilje mod Brodersønnen: i sit Testamente bortgiver han hele sit Gods og Formue til Ove Sparre, — Slægtens Ejendom bør ikke splittes eller komme paa fremmede

Hænder; Grev Siegfred har altid sat Hensynet til Familienavnet over de rent personlige Følelser.

Et lykkeligt Hjem.

For den gamle Greve har der aldrig eksisteret nogen Eva Lange, han har ikke anet hendes Tilværelse, og selv om han havde kendt hende, havde han næppe forandret den Klavsul i

Testamentet, der paabød den nye Ejer til Gyldholm at indgaa et standsmæssigt Parti, thi der havde endnu ikke været nogen

Det blaa Blod.

Skraabjælke i Sparrernes Vaaben, ingen „ufødt“ havde vovet at trænge sig ind i det adelige Hus.

* * *

Da Grev Sparre døde faa Dage efter, at han havde underskrevet Testamentet, kom de følgende Begivenheder bratte og uventede over Ove Sparre.

Bryllups-Taflet.

Han maatte rejse fra København, forlade sit Hjem, Eva, sit Barn, og foran laa der en Fremtid, der vel var lys, men som dog rummede mange ubehagelige Muligheder.

Thi forlangte Testamentet ikke, at han skulde indgaa et standsmæssigt Parti og bryde med Eva?

Ubudne Gæster,

Ganske vist havde den gamle Greves Ønske ikke nogen juridisk Gyldighed, men Ove Sparre kunde dog ikke helt frigøre sig fra de skrevne Ord. Han forsøgte mange Gange at slaa

dem hen, men uden Held. Og da Slotspræsten, den gamle Greves ældste og fortroligste Ven, havde lagt ham Hensynet til Slægtens Ære og stolte Traditioner paa Sinde, saa fattede han snart en Beslutning og ophævede gennem et koldt og forretningsmæssigt Brev ethvert Forhold til Eva, hans mangeaarige Veninde, hans Barns Moder.

De forandrede Forhold ved Ove Sparres Rejse havde fyldt Evas Sind med megen Uro, hun havde haft mange Forudanelser, og dog kom Meddelelsen over hende som et Tordenslag. Hun vilde ikke tro — kunde ikke tro.

* * *

Nogen Tid er forløben; Eva sørger i København og Ove Sparre indretter sit nye Liv paa Gyldholm.

Han har stiftet Bekendtskab med Godsejer v. Lützen og dennes smukke Datter. Hendes friske Ungdom har gjort et dybt Indtryk paa den unge Godsejer. Han benytter enhver Lejlighed til at komme sammen med hende, og paa en Jagt, han har arrangeret, frier han til hende og faar hendes Ja.

Nu forstaar Eva endelig, at alt er tabt. Hun taber Besindelsen over Forræderiet og rejser til Godset.

Herude overrasker hun Ove Sparre med sin Kæreste, og det kommer til et bevæget Opgør mellem dem.

Eva bebrejder ham i heftige Ord hans Løftebrud, og hendes Harme over, at hun er blevet svigtet, kender ingen Grænser.

Hun forlader hurtigt Slottet med sit Barn, knust af den Sorg, der har truffet hende.

Tre Maaneder er gaaet — der skal være Bryllup paa Gyldholm. Mellem alle de glade feststemte Mennesker, der paa Bryllupsdagen samles i det gamle Slot, er der ingen, der har bemærket en bleg, hvidklædt Kvinde, der den hele Dag har løbet sanseløs rundt i Slottets Park.

Det er Eva — Smerten har overvældet hende — hun er vanvittig nu. Lige til det sidste Øjeblik har hun haabet, men

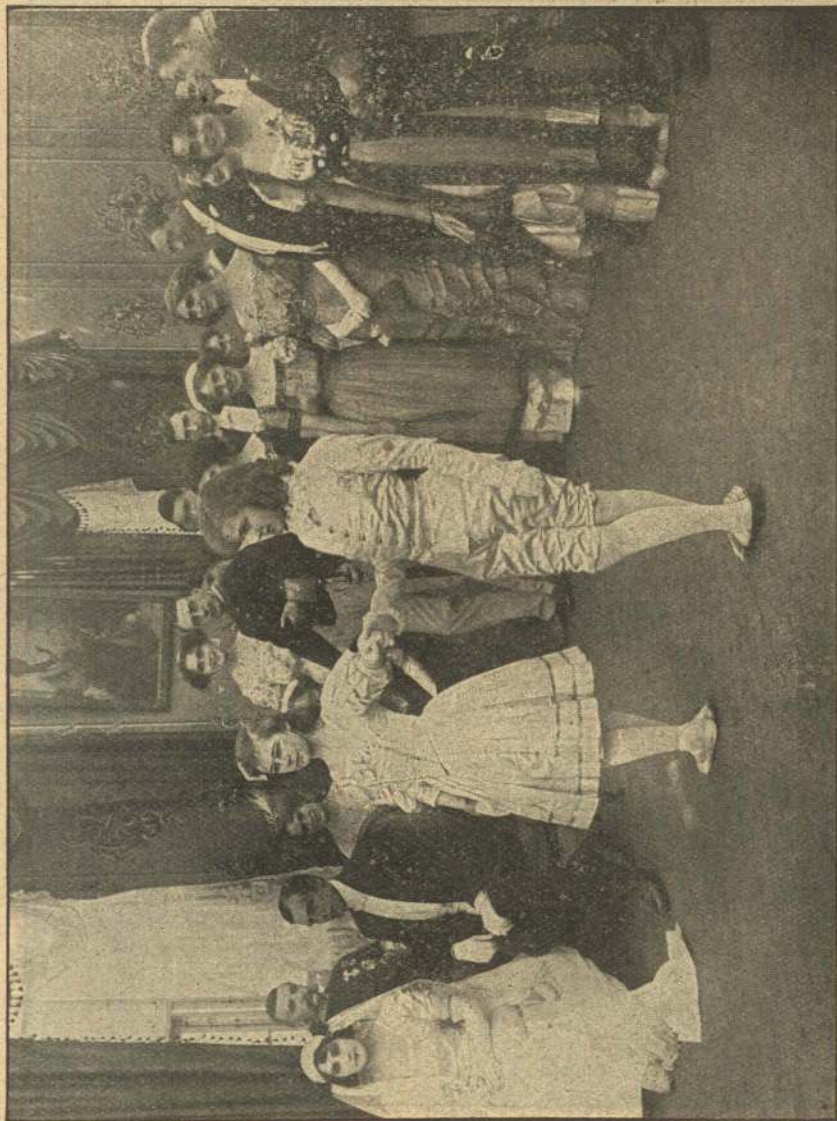
er bleven skuffet; der, hvor hun før mødte Kærlighed, slaar kolde Ord hende i Møde.

Eva i Slotsparken.

Hun har smykket sig til Fest; der er Blomster i hendes Haar, Blomster paa hendes Bryst; men hendes store, smukke

Øjne lyser med en uhyggelig Glans, og hendes Ansigt er hærgnet af Taarer.

Bryllupsfesten.

Middagen er i fuld Gang. v. Lützen, Brudens Fader, holder en Tale, der morer det oprømte Selskab. Da staar Eva og hendes Barn i Salen, og al Tale og Munterhed forstummer brat. —

„Jeg kommer! — — Jeg kommer!“ raaber hun, og hendes Stemme høres over hele det store Rum.

Hun føres bort — ned i Forhallen, men her river hun sig løs fra Tjenerne, der har bragt hende ned, og styrter bort — ud i Natten.

Barnet bliver tilbage, thi Tjenerne har mærket, at Eva er sindssyg, og ingen tør betro Barnet i hendes Hænder mere.

Det hele er gaaet hurtigt, men Bruden og Gæsterne har forstaaet alt, og der finder en bevæget Tilstaaelse Sted mellem Ove Sparre og hans Brud.

Endnu en Gang vender Eva sine Fjed mod Slottet — medens Dansen gaar i Riddersalen, trænger hun derind, og alle stivner i Rædsel.

Ingen kan gribe hende, ingen kan naa hende

Eva danser, en vanvittig, hvileløs Dødsdans. Vanvidet er i hendes Øjne, hun forstaar intet, begriber intet mere; hun vil kun ét — danse.

Et kort Nu — saa styrter hun død om, omsluttet af Ove Sparres Arme.

Han er overvældet af modstridende Følelser, af Anger og Smerte, og medens Gæsterne hurtigst muligt trækker sig tilbage, føres Ove Sparre af en usynlig Magt til Evas Leje, hvor han hulkende synker om.

Oprørt i sit Inderste vil Bruden forlade Slottet; hendes Sorg og hendes Vrede er større end hendes Kærlighed i disse Øjeblikke; ingen kan holde hende tilbage.

I Forhallen finder hun imidlertid Ove Sparres Barn — og hendes Fader gaar bort alene.

Hun faar Medlidenhed med den moderløse; maaske forstaar hun ogsaa, at hun før har dømt for haardt, og at der i ethvert Menneskes Liv er Tildragelser, som kræver Overbærenhed og Forstaaelse

Hun tager det lille, forskræmte Barn paa Armen og vender tilbage til sin Mand, der dybt rystet har trukket sig tilbage.

Han stirrer paa sine Ahner paa Væggen — det blaa Blod —
Rigets Stormænd

Men hvad har han ikke selv maattet give?

Sin rolige Lykke, sin Veninde, og nu ogsaa sin Brud —
alt har han mistet.

Da vender hans Hustru tilbage med hans Barn, og han
forstaar, at han ikke er forladt og ene, men at Livet endnu har
meget at give ham.

Filmen, saavel som dens Plakat og Program-Tekst
o. a. lignende Materiale ejes med absolut Gneret af

A/s Fotorama,

Aarhus - København - Kristiania,

Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstat-
ningskrav blive gjort gældende mod Vedkommende.